

припоменен; отъ едно скрито въ самата стена
мъсто въ видъ на голъмъ дунавъ или куцаръ,
което се съобщава само чрезъ малко отверстие
съ стаята, наречена пакъ отъ арабитъ Сердавъ
(куцаръ), едто се нахождатъ образите и статуите на
покойникъ, и отъ единъ квадратенъ или правоъгъленъ
кладенецъ, дълбокъ едто 12 метра, въ дъното на
което се намира една подница, едто е посрѣдъ
саркофага съ мумията. —

Стаята (малка черковица или часовня, нари-
чана) бѣше единъ видъ прикритъ гостна стая на
двойника и негова трапезария. Тамъ родниятъ
прииетелитъ, Хрецитъ вършеха надгробниъ церкъ-
припомененъ, въ дъното, прѣдписани отъ закона.
Припомененото се поставише прѣдъ западната стена
до точното място едто се прѣдполагаше входа въ
външната кѣща на покойникъ. Това място бѣше отъ
начало отбѣлзано чрезъ една истинска врата, дѣ-
ла и ниска, амбразурана и украсена, както вра-
тата на обикновена кѣща, въ чи които отвер-
ствието не е пробито. Единъ надписъ върху горния
правъ, написанъ съ едри букви, обхващаваще и мѣсто
и широтъ на господаря. Фигури прави или сѣд-
ящи бѣха гравираны (издѣланы) отъ странитъ
и напояваха портрета му на почитателитъ.
Една картина, изваяна или изрисована върху ка-
менитъ, който затваряше отверствието на
вратата, го показва стѣна въ прѣдъ една ета-
жерка и простиращиъ рѣка къмъ лѣстието, което
му е било донесено. Тамъ една масса за припомененъ
плоска, забита въ земята, между двата стѣна
на вратата, се тургахъ лѣстието и мѣститъ.
Когато живитъ си отиваха, двойника излизаше
отъ кѣщата си и идеше. По принципъ церемо-
нитъта трѣбаше да се подновява всяка година до
сключаване на вѣковете; въ не се мина дълго време
за Египтянитъ да се убѣдятъ, че не можеше така
далѣко. Въ течението на нѣколко поколения, малко
по малко по-старитъ църкви се забравихъ и
оставихъ непазени. Погова Египтянитъ из-
мислиха да запазятъ храмителитъ свойства на